

El modern de Santa Catalina. Un cinema i una època

Miquel Sbert Barceló

Hl Modern apareix durant un període especialment gris de la moderna història econòmica illenca. Mallorca no va saber aprofitarse de la neutralitat espanyola durant la Gran Guerra per posar les bases per a una indústria pròpia. Quan la gent esperava que amb el final de la guerra els preus de les subsistències baixarien, els nostres acaparadors s'estimaren més seguir venent a l'exterior que pagava millor que malvendre les subsistències a Mallorca.

El contraban de productes de primera necessitat dels pobles cap a la ciutat era pràctica comuna:

Els maturistes s'esposaven a què els ho prengueren tot en arribar a l'aduana de Palma.

Eren tres oués als quals les preguntà un de s'aduana:

-Qué hey ha res de pago?

-No.

-No basta que heu diguen. Jo sé que voltros tres feis contrabando d'ous y per tant entrau aquí dins per esser reconeguts.

Aquells tres homes entraren y per poch pegan d'esquena, cuant ets ous els afi-

naren. Que vos creís! Ell los en trobaren entre ells tres, mitja dotzena. (Foch y Fum, 7/2/1919)

De fet el febrer del 1919 els ciutadans en estat de guerra saquegen la plaça d'abastos i alguns magatzems cercant queviures. Hi ha contínues vagues de picapedrers, selleters, metal·lúrgics, carreters, estorers, teixidors, etc. demanant pujades de salaris i la jornada de vuit hores.

Les carreteres també es troben en un estat deplorable:

Arribam a son Caliu

sense sufri averia

peró n'hem duit aquest dia

de pols fins a sa ... guatlara.

(Foch y fum, maig de 1919)

En aquestes coordenades apareix a Santa Catalina el cine Modern, una sucursal del Modern de la plaça de Santa Eulàlia, i del mateix propietari, Emili Villalonga. Aquest gran local estava situat al carrer de la Fàbrica a l'edifici de la fàbrica de fustes de Pieras i Cabrera, tenia un pis principal on la preferència estava situada darrera, un poc més elevada, dos pi-

sos i un amfiteatre. Tenia quatre portes de sortida i 1.500 seients. En aquesta època de la màxima popularitat de les sèries silents ja existia al barri el cinema Victòria -obert el desembre de 1913-. El Modern es va inaugurar amb un concorreguda sessió en què després d'una sèrie de projeccions, hi va haver ball de saló i es va encantar un ram de flors tot a benefici de la Creu Roja. Es va inaugurar amb la sèrie *El Blanco trágico*, amb el popular Polo.

Al cap de pocs dies la càbina es va calar foc. Per sort estava reglamentàriament aïllada i el foc no va passar a la sala.

El març del 1930 instal·là el sonor. Recordem que l'empresa era la mateixa del local que havia introduït el sonor a Mallorca dos mesos abans.

El 1973 i malgrat el decrement d'assistència de públic, el Modern afronta la crisi amb una reforma que inclou la reducció del nombre de butaques i es converteix en sala d'estrena.

Tanca el 1985. Ara després de quinze anys abandonat, ha desaparegut. ■

